■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																יבמות-האשה שלום
																מימרא
																מאן דאמר
קיח:																אי תנא קמא
קיח:																ליתני קידש ולקחַ
קיח:																אי רבי שמעון בן אלעזר
קיח:																ליתני בעל וגזל
קיח:																לעולם רבי שמעון בן אלעזר, ומאי קידש? קידש בביאה תנא קידש להודיעך כחו דרבי עקיבא, דאע"ג דאיסורא דרבנן עבד ־ קניס, תנא גזל להודיעך כחו דרבי טרפון, דאע"ג דאיסורא דאורייתא עבד ־ לא קניס.
קיח:	מ															האשה שהלכה היא ובעלה למדינת הים ובנה עמהם, ובאת ואמרה מת בעלי ואחר כך מת בני ־ נאמנת, מת בני ואחר כך מת בעלי ־ אינה נאמנת, וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת.
קיח:																ניתן לי בן במדינת הים, ואמרה מת בני ואחר כך מת בעלי ־ נאמנת, מת בעלי ואחר כך מת בני ־ אינה נאמנת, וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת.
קיח:																ניתן לי יבם במדינת הים, אמרה מת בעלי ואחר כך מת יבמי, יבמי ואחר כך בעלי ־ נאמנת.
קיח:																הלכה היא ובעלה ויבמה למדינת הים, אמרה מת בעלי ואחר כך יבמי, יבמי ואחר כך בעלי ־ אינה נאמנת, שאין האשה נאמנת לומר מת יבמי שתנשא, ולא מתה אחותה שתכנס לביתו, ואין האיש נאמן לומר מת אחי שייבם אשתו, ולא מתה אשתו שישא אחותה.
קיח:	ג															המזכה גט לאשתו במקום יבם, מהו? כיון דסניא ליה זכות הוא לה, וזכין לאדם שלא בפניו, או דלמא כיון דזימנין דרחמא ליה חוב הוא לה, ואין חבין לאדם שלא בפניו?
קיח:																תנינא:
קיח:																וחוששין לדבריה וחולצת ולא מתייבמת.
קיח:																המזכה גט לאשתו במקום קטטה, מהו? כיון דאית לה קטטה בהדיה זכות הוא לה, או דלמא ניחא דגופא עדיף לה?
קיח:																טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו.
קיח:																דשומשמנא גברא, כורסיה בי חרתא רמו לה.
קיח:																דנפצא גברא, תיקרי בסיפי בבא ותיתיב.
קיח:																דקולסא גברא, לא בעיא טלפחי לקידרא.
קיח:																וכולן מזנות ותולות בבעליהן.
																הדרן עלך האשה שלום

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																	יבמות-האשה שלום
																מאן דאמר	מימרא
קיט.	מ											■					האשה שהלך בעלה וצרתה למדינת הים, ובאו ואמרו לה מת בעליך - לא תנשא ולא תתייבם, עד שתדע שמא מעוברת היא צרתה.
קיט.												■					היתה לה חמות - אינה חוששת.
קיט.											♦	■				[ת"ק]	יצתה מליאה - חוששת
קיט.											♦	■				רבי יהושע:	אינה חוששת.
קיט.	ג									^							מאי היא צרתה?
קיט.									!		◊						הא קמ"ל להא צרה הוא דחיישינן, אבל לצרה אחריתי לא חיישינן.
קיט.	>											■					לא תנשא ולא תתייבם וכו'
קיט.										¿	◊						בשלמא יבומי לא, דדלמא מיעברא וקפגעה באשת אח דאורייתא, אלא לא תנשא אמאי? הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים מתעברות ויולדות, לימא ר"מ היא, דחייש למיעוטא
קיט.									!		◊						אפילו תימא רבנן, כי אזלי רבנן בתר רובא - רובא דאיתיה קמן, כגון תשע חנויות וסנהדרי, אבל רובא דליתיה קמן - לא אזלי רבנן בתר רובא.
קיט.								¿									והרי קטן וקטנה, דרובא דליתא קמן היא, ואזלי רבנן בתר רובא
קיט.							■	¿			◊					דתניא:[רבי מאיר]	קטן וקטנה לא חולצין ולא מייבמין, דברי ר' מאיר
קיט.						■		¿								אמרו לו לרבי מאיר:	יפה אמרת שאין חולצין, איש כתיב בפרשה, ומקשינן אשה לאיש אלא מה טעם אין מייבמין?
קיט.					■			¿			◊					אמר להם:[רבי מאיר]	קטן - שמא ימצא סריס, קטנה - שמא תמצא אילונית, ונמצאו פוגעים בערוה
קיט.					■			¿			◊					ורבנן סברי:	זיל בתר רובא דקטנים, ורוב קטנים לאו סריסי נינהו, זיל בתר רוב קטנות, ורוב קטנות לאו אילונית נינהו
קיט.									■		◊						אלא מחוורתא, מתניתין רבי מאיר היא.
קיט.								¿									במאי אוקימתא? כר' מאיר
קיט.						■		¿			◊					אימא סיפא:	היתה לה חמות - אינה חוששת
קיט.					¿			¿									אמאי?
קיט.				!				¿			◊						הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים מתעברות ויולדות, מיעוט מפילות, וכל היולדות - מחצה זכרים ומחצה נקבות, סמוך מיעוטא דמפילות למחצה נקבות והוו ליה זכרים מיעוטא, וליחוש
קיט.						!					◊						דלמא כיון דאיחזקה לשוק לא חייש.
קיט.					¿						◊						רישא דאיחזק לייבום תייבם
קיט.				!							◊					רב נחמן אמר רבה בר אבוה:	רישא דאיסור כרת - חששו, סיפא דאיסור לאו - לא חששו.
קיט.			¿													רבא:	מכדי הא דאורייתא והא דאורייתא, מה לי איסור כרת מה לי איסור לאו
קיט:				!							◊					אלא אמר רבא:	רישא חזקה לייבום ורובא לשוק, וחזקה לא עדיף כי רובא, ואייתי מיעוטא דמפילות סמוך לחזקה והוה ליה פלגא ופלגא, לא תנשא ולא תתייבם, סיפא חזקה לשוק ורובא לשוק, והוי ליה זכרים מיעוטא דמיעוטא, ומיעוטא דמיעוטא לא חייש רבי מאיר.
קיט:	>											■					לא תנשא ולא תתייבם וכו'.
קיט:										¿							ולעולם?
קיט:									!		◊					זעירי:	לעצמה - שלשה חדשים, לחברתה - תשעה, וחולצת ממה נפשך.
קיט:									!		◊					רבי חנינא:	לעצמה - שלשה, לחברתה - לעולם.
קיט:								¿			◊						ותחלוץ ממה נפשך
קיט:						!					◊					אביי בר אבין ורבי חנינא בר אבין אמרי תרוייהו:	גזירה שמא יהא ולד בן קיימא, ונמצא אתה מצריכה כרוז לכהונה.

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

																			יבמות-האשה שלום
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
קכ.		■	♦								[ת"ק]	אין מעידין אלא עד ג' ימים
קכ.		■	♦								רבי יהודה בן בבא:	לא כל האדם, ולא כל המקום, ולא כל השעות שוין.
קכ.	ג	◊		■							תנו רבנן:	פדחת ולא פרצוף פנים, פרצוף פנים ולא פדחת - אין מעידין עד שיהו שניהם עם החוטם.
קכ.		◊		■							אביי, ואיתימא רב כהנא:	מאי קרא? (ישעיהו ג') הכרת פניהם ענתה בם.
קכ.				O								אבא בר מרתא דהוא אבא בר מניומי הוה מסקי ביה דבי רישא גלותא זוזי, אייתי קירא דבק בבלייתא דבק באפותיה, חלף קמייהו ולא בשקרוה.
קכ.	<	■										אע"פ שיש סימנין וכו'.
קכ.		◊	¿									למימרא, דסימנין לאו דאורייתא
קכ.		◊	¿	■							ורמינהי:	מצאו קשור בכיס ובארנקי ובטבעת, או שנמצא בין כליו, אפילו לזמן מרובה - כשר
קכ.		◊		!							אביי:	לא קשיא: הא רבי אליעזר בן מהבאי, הא רבנן
קכ.		◊		!	■		♦				דתניא:[רבנן]	אין מעידין על השומא
קכ.		◊		!	■		♦				רבי אליעזר בן מהבאי:	מעידין
קכ.				!								מאי לאו בהא קמיפלגי:
קכ.				!			■				דמר סבר:[רבי אליעזר בן מהבאי]	סימנין דאורייתא
קכ.				!			■				ומר סבר:[רבנן]	סימנין דרבנן.
קכ.		◊			¿						רבא:	דכולי עלמא - סימנין דאורייתא, הכא בשומא מצויה בבן גילו קמיפלגי:
קכ.		◊			¿	■	♦				מר סבר:[רבנן]	שומא מצויה בבן גילו
קכ.		◊			¿	■	♦				ומר סבר:[רבי אליעזר בן מהבאי]	אינה מצויה בבן גילו.
קכ.		◊			¿						איכא דאמרי:	הכא בשומא העשויה להשתנות לאחר מיתה קמיפלגי:
קכ.		◊			¿	■	♦				מר סבר:[רבנן]	עשויה להשתנות לאחר מיתה
קכ.		◊			¿	■	♦				ומר סבר:[רבי אליעזר בן מהבאי]	אינה עשויה להשתנות לאחר מיתה.
קכ.		◊			¿						איכא דאמרי: [רבא]	ואיכא דאמרי, אמר רבא: דכולי עלמא - סימנין דרבנן, והכא בשומא סימן מובהק קא מיפלגי
קכ:		◊			¿	■	♦				מר סבר:[רבי אליעזר בן מהבאי]	סימן מובהק
קכ:		◊			¿	■	♦				ומר סבר:[רבנן]	לאו סימן מובהק.
קכ:		◊						¿				ולהך לישנא דאמר רבא סימנין דאורייתא
קכ:		◊					■	¿			הא קתני:	אף על פי שיש סימנין בגופו ובכליו
קכ:		◊					!					גופו - דארוך וגוץ, כליו - דחיישינן לשאלה.
קכ:		◊						¿				ואי חיישינן לשאלה, חמור בסימני אוכף היכי מהדרינן?
קכ:									!			לא שיילי אינשי אוכפא, דמסקיב ליה לחמרא.
קכ:		◊						¿				מצאו קשור בכיס ובארנקי ובטבעת היכי מהדרינן?
קכ:									!			טבעת - חייש לזיופי, כיס וארנקי - מנחשי אינשי ולא מושלי.

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																		יבמות-האשה שלום

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																			יבמות-האשה שלום

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

יבמות-האשה שלום

		מאן דאמר	מימרא	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
קכא:		רבי חנינא:	מהכא: (תהלים פ"ט) אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו.						■			◊		
קכא:	מ		אפילו שמע מן הנשים אומרות מת איש פלוני - דיו.									■		
קכא:		רבי יהודה:	אפי' שמע מן התינוקות אומרים הרי אנו הולכין לספוד ולקבור את איש פלוני. בין שהוא מתכוין, ובין שאינו מתכוין									■		
קכא:		רבי יהודה בן בבא:	בישראל - אע"פ שהוא מתכוין, ובעובד כוכבים אם היה מתכוין - אין עדותו עדות.									■		
קכא:			ודלמא לא אזלי								¿			
קכא:		רב יהודה אמר שמואל:	דקאמרי הרינו באין מלספוד ומלקבור את איש פלוני.							!		◊		
קכא:			ודלמא קמצא בעלמא שכיב ליה, ואסיקו ליה על שמיה						¿					
קכא:			דקאמרי כן וכן רבנן הוו התם, כן וכן ספדני הוו התם.					!				◊		
קכא:	<		ובעובד כוכבים אם היה מתכוין וכו'.									■		
קכא:		רב יהודה אמר שמואל:	לא שנו אלא שנתכוין להתיר, אבל נתכוין להעיד - עדותו עדות.								■	◊		
קכא:			היכי ידעינן?							¿				
קכא:		רב יוסף:	בא לבית דין ואמר איש פלוני מת השיאו את אשתו - זהו נתכוין להתיר, מת סתם - זהו נתכוין לעדות.						!			◊		
קכא:		איתמר נמי, אמר ריש לקיש:	לא שנו אלא שנתכוין להתיר, אבל נתכוין להעיד - עדותו עדות.							■		◊		
קכא:		אמר ליה ר' יוחנן:	לא כך היה מעשה באושעיא ברבי, שהתריס עם שמנים וחמשה זקנים? אמר להם: לא שנו אלא שנתכוין להתיר, אבל נתכוין להעיד - עדותו עדות, ולא הודו לו חכמים				O		¿			◊		
קכא:			אלא מתניתין, דקתני ובעובד כוכבים אם היה מתכוין אין עדותו עדות היכי משכחת לה?					¿				◊		
קכא:			במסיח לפי תומו.				!					◊		
קכא:			כי ההוא דהוה קאמר ואזיל: מאן איכא בי חיואי, מאן איכא בי חיואי, שכיב חיואי ואנסבה רב יוסף לדביתהו.			O								
קכא:			ההוא דהוה קאמר ואזיל: ווי ליה לפרשא זריזא דהוה בפומבדיתא דשכיב ואנסבה רב יוסף, ואיתימא רבא לדביתהו.			O								
קכא:			ההוא דהוה קאמר ואזיל: מאן איכא בי חסא, טבע חסא			O								
קכא:		רב נחמן:	האלקים אכלו כוורי לחסא.		O									
קכא:			מדיבוריה דרב נחמן, אזלא דביתהו דחסא ואינסבא, ולא אמרו לה ולא מידי.	O								◊		
קכא:		רב אשי:	שמע מינה: הא דאמור רבנן מים שאין להם סוף - אשתו אסורה, הני מילי לכתחלה, אבל אי נסיב - לא מפקינן לה מיניה.	■								◊		
קכא:		איכא דאמרי:	אנסבה רב נחמן לדביתהו		O							◊		
קכא:		אמר:[רב נחמן]	חסא גברא רבה איתיה, אם איתא דסליק - קלא אית ליה למילתא.	■								◊		
קכא:			ולא היא, לא שנא גברא רבה, לא שנא לאו גברא רבה, דיעבד אין, לכתחלה לא.	¿								◊		
קכא:			ההוא עובד כוכבים דהוה קאמר ליה לישראל: קטול אספסתא ושדי לחיואי בשבתא, ואי לא - קטילנא לך כדקטילנא לפלוני בר ישראל, דאמרי ליה: בשיל לי קדירה בשבת, ולא בשיל לי וקטילתיה.			O						◊		
קכא:			שמעה דביתהו ואתאי לקמיה דאביי		O									
קכא:			שהיתא תלתא ריגלי.		O									
קכב.		אמר לה רב אדא בר אהבה:	זיל לקמיה דרב יוסף, דחריף סכינא.		O									
קכב.			אזלה קמיה, פשט מהא מתניתין:		O									

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement
¿ קושיא-challenge
^ שאלה-question
! תירוץ-answer
■ ראיה-proof

♦ חולקים-disputants
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

key-מקרא:

														יבמות-האשה שלום
													מאן דאמר	מימרא
קכב.		◊									O	■	[רב יוסף]	עובד כוכבים שהיה מוכר פירות בשוק, ואמר פירות הללו של ערלה הן, של עזיקה הן, של נטע רבעי הן - לא אמר כלום, לא נתכוון אלא להשביח מקחו.
קכב.										O			אבא יודן איש ציידן:	מעשה בישראל ועובד כוכבים שהלכו בדרך, ובא עובד כוכבים ואמר: חבל על יהודי שהיה עמי בדרך, שמת בדרך וקברתיו, והשיאו אשתו.
קכב.										O				ושוב מעשה בקולר של בני אדם שהיו מהלכין לאנטוכיא, ובא עובד כוכבים אחד ואמר: חבל על קולר של בני אדם, שמתו וקברתים, והשיאו את נשותיהם.
קכב.										O				ושוב מעשה בששים בני אדם שהיו מהלכין לכרכום ביתר, ובא עובד כוכבים ואמר: חבל על ששים בני אדם שהיו מהלכין בדרך ביתר, שמתו וקברתים, והשיאו את נשותיהם.
קכב.	מ		■											מעידין לאור הנר ולאור הלבנה
קכב.			■											ומשיאין על פי בת קול.
קכב.		◊		O										מעשה באחד שעמד על ראש ההר ואמר: איש פלוני בן פלוני ממקום פלוני מת, הלכו ולא מצאו שם אדם, והשיאו את אשתו.
קכב.		◊		O										ושוב מעשה בצלמון באחד שאמר: אני איש פלוני בן איש פלוני, נשכני נחש והרי אני מת, והלכו ולא הכירוהו, והלכו והשיאו את אשתו.
קכב.	ג	◊	■		♦								רבה בר שמואל: תנא, בית שמאי:	אין משיאין על פי בת קול
קכב.		◊	■		♦								בית הלל:	משיאין על פי בת קול.
קכב.					¿									מאי קמ"ל? מתני' היא
קכב.							!							הא קמ"ל, דאי משתכחת סתמא דאין משיאין - בית שמאי היא.
קכב.	<	◊		O										והלכו ולא מצאו.
קכב.					¿									ודלמא שד הוה
קכב.		◊					!						רב יהודה אמר רב:	שראו לו דמות אדם.
קכב.						¿								אינהו נמי דמן
קכב.						!								דחזו ליה בבואה.
קכב.					¿									ואינהו נמי אית להו בבואה
קכב.		◊									!			דחזו ליה בבואה דבבואה.
קכב.												¿		ודלמא לדידהו אית להו בבואה דבבואה
קכב.		◊								O		!	רבי חנינא:	אמר לי יונתן שידא: בבואה אית להו, בבואה דבבואה לית להו.
קכב.		◊			¿									ודלמא צרה הוא
קכב.		◊					!						תנא דבי רבי ישמעאל:	בשעת הסכנה, כותבין ונותנין אף על פי שאין מכירין.
קכב.	מ		■										רבי עקיבא:	כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה, מצאתי נחמיה איש בית דלי, אמר לי: שמעתי שאין משיאין את האשה בארץ ישראל על פי עד אחד אלא יהודה בן בבא, ונומיתי לו: כן הדברים.
קכב.		■	■										[נחמיה]	אמר לי, אמור להם משמי: אתם יודעים שהמדינה משובשת בגייסות, מקובלני מר"ג הזקן, שמשיאין את האשה על פי עד אחד.
קכב.		■			■									וכשבאתי והרציתי הדברים לפני ר"ג, שמח לדברי ואמר: מצאנו חבר לרבי יהודה בן בבא.
קכב.		■								O				מתוך הדבר נזכר ר"ג שנהרגו הרוגים בתל ארזא, והשיא ר"ג [הזקן] נשותיהן על פי עד אחד, והוחזקו להיות משיאין עד מפי עד, מפי עבד, מפי אשה, מפי שפחה.
קכב.		■											רבי אליעזר ורבי יהושע:	אין משיאין את האשה על פי עד אחד
קכב.		■											רבי עקיבא:	לא ע"פ אשה, ולא על פי עבד, ולא על פי שפחה, ולא על פי קרובים.
קכב.	ג			¿										וסבר רבי עקיבא: ע"פ אשה לא?

■ מימרא-statement
¿ קושיא-challenge
^ שאלה-question
! תירוץ-answer
■ ראיה-proof

♦ חולקים-disputants
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

key-מקרא:

																			יבמות-האשה שלום
																			מימרא
																			מאן דאמר
קכב.											◊	¿	■						והתניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי עקיבא:
																			אשה נאמנת להביא גיטה מק"ו, ומה נשים שאמרו חכמים אין נאמנות לומר מת בעלה - נאמנות להביא גיטיהן, זו שנאמנת לומר מת בעלה - אינו דין שנאמנת להביא גיטה
קכב.												¿							נשים שאמרו חכמים הוא דלא מהימני, אשה בעלמא מהימנא
קכב.											◊		!						לא קשיא: כאן קודם שהחזיקו, כאן לאחר שהחזיקו.
קכב.		מ												■					אמרו לו:[לרבי עקיבא]
																			מעשה בבני לוי שהלכו לצוער עיר התמרים, וחלה אחד מהם והביאוהו בפונדק, ובחזרתם אמרו לפונדקית: איה חברנו? נומית להם: מת וקברתיו, והשיאו את אשתו ולא תהא כהנת כפונדקית?
קכב.													■						אמר להו:[רבי עקיבא]
																			לכשתהא כפונדקית נאמנת, הפונדקית הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו.
קכב:	ג											¿							מאי גריעותא דפונדקית?
קכב:											◊		!						רב כהנא:
																			פונדקית עובדת כוכבים היתה, ומסיחה לפי תומה היתה: זה מקלו וזה תרמילו, וזה קבר שקברתיו בו.
קכב:														■					וכן תני אבא בריה דרב מניומי בר חייא:
																			פונדקית עובדת כוכבים היתה, ומסיחה לפי תומה היתה: זה מקלו וזה תרמילו, וזה קבר שקברתיו בו.
קכב:													¿						
																			והא איה חברנו קאמרי להָ
קכב:											◊					!			
																			כיון דחזיתינהו בכיא, אמרו לה: איה חברנו? אמרה להם: מת וקברתיו.
קכב:											◊		O	■					תנו רבנן:
																			מעשה באדם אחד שבא להעיד על האשה לפני רבי טרפון
קכב:													O	■					אמר לו:[רבי טרפון]
																			בני, היאך אתה יודע בעדות אשה זו?
קכב:											◊			■		O			
																			אמר: אני והוא היינו הולכים בדרך ורדף אחרינו גייס, ונתלה בייחור של זית ופשחו והחזיר את הגייס לאחוריו, אמרתי לו: אריה, יישר כחך אמר לי: מנין אתה יודע שאריה שמי? כך קורין אותי בעירי: יוחנן ברבי יהונתן אריה דמכפר שיחיא, לימים חלה ומת והשיא רבי טרפון את אשתו.
קכב:											◊		¿						
																			ורבי טרפון לא בעי דרישה וחקירה?
קכב:													¿	■		O			והתניא:
																			מעשה באדם אחד שבא לפני רבי טרפון להעיד עדות אשה
קכב:													¿	■			O		אמר לו:[רבי טרפון]
																			בני, היאך אתה יודע עדות זו?
קכב:													¿	■					
																			אמר: אני והוא היינו הולכים בדרך ורדף אחרינו גייס, ונתלה בייחור ופשחו והחזיר את הגייס לאחוריו, אמרתי לו: יישר כחך אריהָ אמר לי: יפה כוונת לשמי, שכך קורין אותי בעירי: יוחנן בן יונתן
קכב:													¿	■				O	אמר לו:[רבי טרפון]
																			אמר לו: לא כך אמרת לי יוחנן בן יונתן דמכפר שיחיא אריה?
קכב:													¿	■				O	אמר ליה: לא, אלא כך אמרתי לך יוחנן בן יונתן אריה דמכפר שיחיא
קכב:											◊		¿	■				O	ודקדק עליו שנים ושלשה פעמים וכיון את דבריו, והשיא רבי טרפון את אשתו
קכב:													!						תנאי היאֹ
קכב:											◊		!	■		♦			דתניא:[רבי עקיבא]
																			אין בודקין עדי נשים בדרישה וחקירה, דברי ר"ע
קכב:											◊		!	■		♦			רבי טרפון:
																			בודקין.
קכב:														■					
																			וקמיפלגי בדר' חנינא
קכב:											◊			■	■				דאמר רבי חנינא:
																			דבר תורה, אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה וחקירה, שנאמר: (ויקרא כ"ד) משפט אחד יהיה לכם, ומה טעם אמרו דיני ממונות אין צריכין דרישה וחקירה? שלא תנעול דלת בפני לוין.
קכב:																^			
																			ובמאי קמיפלגי?
קכב:											◊					!	■	♦	מר סבר:
																			כיון דאיכא כתובה למשקל - כדיני ממונות דמי
קכב:											◊					!	■	♦	ומר סבר:
																			כיון דקא שרינן אשת איש לעלמא - כדיני נפשות דמי.
קכב:											◊						■		רבי אלעזר אמר רבי חנינא:
																			תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: (ישעיהו נד) וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך.

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

יבמות-האשה שלום											
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
הדרן עלך האשה בתרא וסליקא לה מסכת יבמות										◊	

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ **מימרא-statement**
¿ **קושיא-challenge**
^ **שאלה-question**
! **תירוץ-answer**
■ **ראיה-proof**

♦ **חולקים-disputants**
◊ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
< **מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment**
O**מעשה-story**

מקרא-key:

			כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
		כתובות-בתולה נשאת											
	מאן דאמר	מימרא											
ב:	הא תנא ליה רישא:	הרי זה גיטך אם מתי, הרי זה גיטך מחולי זה, הרי זה גיטך לאחר מיתה - לא אמר כלום		■	!						◊		
ב:		דלמא לאפוקי מדרבותינו				¿					◊		
ב:	דתניא:	ורבותינו התירוה להנשא			■	¿					◊		
ב:	ואמרינן:	מאן רבותינו?		^		¿							
ב:	רב יהודה אמר שמואל:	בי דינא דשרו משחא, סברי לה כרבי יוסי	!			¿					◊		
ב:	דאמר:[רבי יוסי]	זמנו של שטר מוכיח עליו.	!	■		¿					◊		
ב:	ואלא מסיפא:	מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד י"ב חדש, ומת בתוך שנים עשר חדש - הרי זה גט מת				■	!				◊		
ב:		והוא הדין לחלה.					!						
ב:		דלמא מת דוקא, דלא ניחא ליה דתפול קמי יבם.				¿					◊		
ב:	אלא מהא:[שמואל]	דההוא דאמר להו אי לא אתינא מיכן ועד תלתין יומין ליהוי גיטא, אתא בסוף תלתין יומין ופסקיה מברא, אמר להו חזו דאתאי חזו דאתאי, אמר שמואל: לאו שמיה מתיא.					!				◊		
ב:		ודלמא אונסא דשכיח שאני, דכיון דאיבעי ליה לאתנויי ולא אתני, איהו דאפסיד אנפשיה.				¿					◊		
ב:	אלא רבא סברא דנפשיה קאמר:	משום צנועות ומשום פרוצות משום צנועות, דאי אמרת לא להוי גט, זימנין דלא אניס וסברה דאניס, ומיעגנא ויתבה ומשום פרוצות, דאי אמרת לא ליהוי גיטא, זימנין דאניס ואמרה לא אניס, ואזלא ומינסבא, ונמצא גט בטל ובניה ממזרים.					!				◊		
		ומי איכא מידי, דמדאורייתא לא להוי גט, ומשום צנועות ומשום פרוצות שרינן אשת איש לעלמא?				¿							ג.
ג.		אין, כל דמקדש אדעתא דרבנן מקדש, ואפקעינהו רבנן לקידושי מיניה.			!						◊		
ג.	רבינא לרב אשי:	תינח קדיש בכספא, קדיש בביאה מאי איכא למימר?		¿									
ג.		שויוה רבנן לבעילתו בעילת זנות.	!										
ג.	איכא דאמרי, אמר רבא:	וכן לענין גיטין.								■	◊		
ג.	אלמא קסבר רבא:	יש אונס בגיטין.							■		◊		
ג.	מיתיבי:	הרי זה גיטך אם לא באתי מכאן ועד שנים עשר חדש, ומת בתוך שנים עשר חדש - אינו גט						■	¿		◊		
ג.		מת - הוא דאינו גט, הא חלה - הרי זה גט							¿				
ג.		לעולם אימא לך: חלה נמי אינו גט, והיא גופה קמ"ל, דאין גט לאחר מיתה.						!			◊		
ג.		אין גט לאחר מיתה, הא תנא ליה רישא					¿						
ג.		דלמא לאפוקי מדרבותינו.				!							
ג.	ת"ש:	מעכשיו אם לא באתי מכאן ועד שנים עשר חדש, ומת בתוך שנים עשר חדש - הרי זה גט						■	¿				
ג.		מאי לאו הוא הדין לחלה							¿				
ג.		לא, מת דוקא, דלא ניחא ליה דתפול קמי יבם.						!			◊		
ג.	ת"ש:	מההוא דאמר להו אי לא אתינא מכאן ועד שלשים יום ליהוי גיטא, אתא בסוף תלתין יומין ופסקיה מברא, ואמר להו חזו דאתאי חזו דאתאי						■	¿		◊		
ג.	ואמר שמואל:	לא שמיה מתיא					■		¿		◊		
ג.		אונסא דשכיח שאני, דכיון דאיבעי ליה לאתנויי ולא אתני, איהו הוא דאפסיד אנפשיה.						!			◊		
ג.	רב שמואל בר יצחק:	לא שנו אלא מתקנת עזרא ואילך, שאין בתי דינין קבועין אלא בשני ובחמישי, אבל קודם תקנת עזרא שבתי דינין קבועין בכל יום, אשה נשאת בכל יום.								■	◊		

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

| | | |

■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

			כ	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
	כתובות-בתולה נשאת												
	מימרא	מאן דאמר											
ג:	אספרווא דידיה בג' קאתו.		!								◊		ג:
ג:	ואיבעית אימא: מאי מחמת האונס?									■	◊		ג:
ג:	הרי שהיה פתו אפוי וטבחו טבוח ויינו מזוג, ומת אביו של חתן או אמה של כלה, מכניסין את המת לחדר ואת החתן ואת הכלה לחופה, ובועל בעילת מצוה ופורש, ונוהג שבעת ימי המשתה ואחר כך נוהג שבעת ימי אבילות, וכל אותן הימים הוא ישן בין האנשים והיא ישנה בין הנשים, ואין מונעין תכשיטין מן הכלה כל שלשים יום. ודוקא אביו של חתן או אמה של כלה, דליכא איניש דטרח להו, אבל איפכא לא.	כדתניא:							■	■	◊		ג: